

**ПОГАСЯВАНЕ НА ПАСИВИ С ИНСТРУМЕНТИ НА
СОБСТВЕНИЯ КАПИТАЛ (ТРАНСФОРМИРАНЕ НА
ДЪЛГ В КАПИТАЛ) В КОНТЕКСТ НА
ПРИЛОЖИМИТЕ НАЦИОНАЛНИ СЧЕТОВОДНИ
СТАНДАРТИ**

Владимир Христов
Регистриран одитор

Ключови думи:	Резюме
<p>Финансов инструмент</p> <p>Финансов пасив</p> <p>Инструмент на собствения капитал</p> <p>Задължение</p> <p>Дълг</p> <p>Капитал</p> <p>Трансформиране на дълг в капитал</p> <p>Акции</p> <p>Дялове</p>	<p>В статията са разгледани някои правни и счетоводни аспекти на погасяването на финансови пасиви с инструменти на собствения капитал или т.нар. трансформиране на дълг в капитал. Специално внимание е обърнато на базисните преценки, които следва да бъдат направени при вземане на решение дали по отношение на подобна трансакция следва да бъде приложен приходно-разходният или капиталовият подход. Представени са примерни казуси и модели за счетоводно отразяване на погасяването на финансови пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал).</p>

Увод

Наблюдения в приложен аспект индикират фактически ситуации, при които длъжник и кредитор се договарят задължението на длъжника към кредитора да бъде погасено чрез трансформиране на задължението в капитал на длъжника. Същността на тази трансакция е, че тя е непарична и цели погасяване на задължението на длъжника към кредитора, при което на кредитора срещу неговото вземане се издават дялове или акции от капитала на дружеството длъжник, т.е. срещу своето вземане кредиторът получава участие в капитала на дружеството длъжник. Такива операции се срещат както между свързани (по смисъла на действащото счетоводно законодателство) лица, така и между несвързани лица. Рамката на счетоводното регламентиране на погасяване на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) при прилагането на Националните счетоводни стандарти е изключително лаконична и професионално неиздържана. Счетоводното третиране на тези операции изисква добра преценка с определящо влияние на това дали кредиторът притежава или не притежава капиталово участие в дружеството длъжник. Следователно определящите критерии са:

- пряк или непряк акционер или съдружник е кредиторът в дружеството длъжник и действа ли в качеството на пряк или непряк настоящ акционер или съдружник;
- контролирани ли са кредиторът и длъжникът от една и съща страна или страни преди и след трансакцията и същността на трансакцията включва ли разпределяне на капитал от страна на длъжника или капиталова вноска в дружеството длъжник;
- несвързани лица ли са длъжникът и кредиторът по смисъла на счетоводното законодателство.

Целта на статията е да се представят приложни модели за счетоводно отразяване на погасяването на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) за дружеството длъжник при прилагане на Националните счетоводни стандарти. За постигането на целта се систематизират следните задачи:

- да се представи нормативната рамка, регламентираща трансформирането на задължения в капитал;
- да се анализира правната уредба на въпросите, свързани със счетоводното отразяване на трансформирането на задължения в капитал в контекста на приложимите в Република България Национални счетоводни стандарти;
- да се представят приложни модели за счетоводно отразяване на погасяването на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) за дружеството длъжник.

Погасяване на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) от правна гледна точка

В съответствие с разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) всяка от страните по конкретен договор трябва да изпълнява задълженията си по него точно и добросъвестно. Водещ принцип при изпълнение на облигационно задължение, произтичащо от сключен договор, е, че длъжникът трябва да престира това, за което се е задължил, да престира точно предмета на договора, а не нещо различно от дължимото. Паричните задължения следва да бъдат погасявани чрез престиране на парични средства. На основание чл. 65, ал. 1 от ЗЗД¹ кредиторът не може да бъде принуден да приеме в изпълнение нещо, различно от дължимото. В определени случаи обаче ЗЗД допуска длъжникът да престира нещо различно от дължимото и ако кредиторът приеме тази престация, то резултатът е погасяване задължението на длъжника. В случая се касае за т.нар. даване вместо изпълнение (*datio in solutum*), чиято правна уредба се съдържа в разпоредбата на чл. 65, ал. 2 от ЗЗД. В случаите на даване вместо изпълнение длъжникът не престира дължимото по договора. Той дава нещо различно вместо дължимото, което води до погасяване на неговото

¹ Кредиторът не може да бъде принуден да приеме в изпълнение нещо, различно от дължимото.

задължение, при условие че кредиторът доброволно приеме подобна престация. Стига се до заключението, че даването вместо изпълнение представлява договор между кредитора и длъжника, с който се споразумяват, че длъжникът ще престира нещо различно от дължимото. При даване вместо изпълнение престацията незабавно преминава в собственост на кредитора.

В статията се разглежда ситуация, при която кредиторът на парично вземане доброволно се съгласява длъжникът вместо в парични средства да престира чрез емитиране на инструменти на собствения капитал (акции или дялове).

Правната техника, под която се реализира погасяването на задължения (пасиви) с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал), е непарична вноска (апорт) на вземането на кредитора в капитала на дружеството длъжник.

Правната уредба на непаричните вноски се съдържа в чл. 72 и 73 от Търговския закон (ТЗ). В случаите, когато се прави непарична вноска, чл. 72, ал. 1 от ТЗ изисква дружественият договор, съответно уставът да съдържа името на вносителя, пълно описание на непаричната вноска, паричната ѝ оценка и основанието на правата му.

В съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал. 2 от ТЗ вноската в дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции се оценява от 3 независими вещи лица, посочени от длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписванията, като назначаването на вещите лица става по искане на вносителя на непаричната вноска. Заключението на вещите лица трябва да съдържа пълно описание на непаричната вноска, метода на оценка, получената оценка и нейното съответствие на размера на дела от капитала или на броя, номиналната и емисионната стойност на акциите, записани от вносителя. Заключението се представя в търговския регистър със заявлението за вписване. На основание чл. 72, ал. 3 от ТЗ оценката на непаричната вноска в дружествения договор, съответно в устава, не може да бъде по-висока от дадената от вещите лица. По аргумент на противното оценката на непаричната вноска в събирателно дружество или в командитно дружество се извършва в самия учредителен договор, като е достатъчно постигането на съгласие по отношение на оценката между вносителя и учредителите.

Вноската на вземане се извършва с дружествения договор, съответно с устава, като изискването вносителят да прилага доказателства, че е съобщил на длъжника за прехвърлянето на вземането, не се прилага, когато вземането е срещу самото дружество.

Непаричната вноска на вземане в капитала на търговско дружество е вид транслативна (прехвърлителна) сделка, защото вносителят прехвърля на съответното дружество, чийто капитал се увеличава, правата си върху съответното вземане, което е записал като вноска в капитала.

На основание чл. 122 от ТЗ нов съдружник в дружество с ограничена отговорност се приема от общото събрание по негова писмена молба, в която той заявява, че приема условията на дружествения договор. Решението за приемане се вписва в търговския регистър. Решенията за увеличение на капитала се вземат с единодушие от всички съдружници. Решенията за приемане на нови съдружници са вземат с мнозинство повече от три четвърти от капитала, като в дружествения договор може да се предвиди по-голямо мнозинство.

За акционерните дружества решението на общото събрание на акционерите за увеличаване на капитала се взема с мнозинство 2/3 от гласовете на представените на заседанието акции. С устава може да се предвиди по-голямо мнозинство, както и допълнителни условия. При акции от различни класове решението се взема от акционерите от всеки клас. Ако новите акции се емитират (продават) по цена по-висока от номиналната стойност, тяхната минимална продажна цена се определя в решението на общото събрание. Увеличаването на капитала е допустимо само след като определеният в устава размер е напълно внесен (чл. 192, ал. 2, 3, 4 и 5 от ТЗ). На основание чл. 193, ал. 1 от ТЗ, когато капиталът се увеличава с непарична вноска, в решението на общото събрание се посочват предметът на вноската, лицето, което я прави, и номиналната стойност на акциите, предоставени срещу тази вноска. На основание чл. 195 от ТЗ капиталът на акционерно дружество може да бъде увеличен под условие, че акциите се закупят от определени лица на определена цена, както и срещу облигации на дружеството. Уставът на акционерно дружество може да овласти управителния съвет, съответно съвета на директорите, в продължение на 5 години от възникване на дружеството да увеличава капитала до определен номинален размер чрез издаване на нови акции.

Увеличението на капитала на дружество с ограничена отговорност има действие от вписването му в Търговския регистър (чл. 140, ал. 4 от ТЗ).

Увеличението на капитала на акционерно дружество има действие от вписването му в Търговския регистър (чл. 231, ал. 4 от ТЗ). Тази разпоредба се прилага и по отношение на командитните дружества с акции на основание чл. 253, ал. 2 от ТЗ.

Погасяване на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) от счетоводна гледна точка

Въпросите, свързани със счетоводното третиране на финансовите инструменти, се съдържат в Счетоводен стандарт 32 – *Финансови инструменти* (СС 32).

Извън обхвата на СС 32 са:

- капиталови инструменти, издадени от отчитащото се предприятие, квалифицирани като собствен капитал на отчитащото се предприятие;

- стокови договори, които от самото начало са били сключени и предназначени да отговарят на изискванията за покупко-продажба или ползване – докато продължават да отговарят на тези очаквания от предприятието, т.е. вземанията и задълженията, произтичащи от договор за бартер, не са в обхвата на СС 32.

Съгласно СС 32 финансов инструмент е договор, който поражда едновременно както финансов актив в едно предприятие, така и финансов пасив или инструмент на собствения капитал в друго предприятие.

Финансов пасив е всеки пасив, който представлява договорно задължение за:

- а) предоставяне на парични суми или финансов актив на друго предприятие, или
- б) размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално неблагоприятни условия.

Инструмент на собствения капитал е договор, който осигурява остатъчна стойност в активите на дадено предприятие след приспадане на всички негови пасиви.

Паричен финансов инструмент е финансов инструмент, който ще бъде получен или платен като фиксирана или определима парична сума.

Стига се до заключението, че задълженията с договорен характер са финансови инструменти и по-конкретно финансови пасиви. По смисъла на СС 32 задълженията са с договорен характер, когато произтичат от обвързващи договори и се очаква да бъдат уредени чрез изплащане на парични средства или предоставяне на други финансови активи.

Регламентирането на въпросите, свързани със счетоводното отразяване на отписването на финансовите пасиви, е силно редуцирано и се съдържа в § 11 от СС 32.

На основание разпоредбата на § 11.1 от СС 32 предприятието отписва даден финансов пасив единствено когато договорните задължения по него бъдат погасени. В съответствие с разпоредбата на § 11.5, б. „а“ от СС 32 при уреждане на задълженията резултатът от сделката се отразява като текущ финансов приход или текущ финансов разход от сделка с финансови инструменти.

В § 3.3.3 на МСФО 9 *Финансови инструменти* правилото за отписване на финансови пасиви е формулирано по следния начин: разликата между балансовата стойност на финансов пасив (или част от финансов пасив), който е бил погасен или прехвърлен на друго лице, и платеното възнаграждение, включително всякакви прехвърлени непарични активи или поети пасиви, се признава в печалбата или загубата.

Регламентираната в СС 32 правна уредба на счетоводното отразяване на отписването на финансов пасив поради своята лаконичност не дава отговор на въпроса в случаите, когато дадено дружество погасява свое

задължение към кредитор посредством емитиране на дялове или акции, дали тези емитирани акции или дялове с цел погасяване изцяло или частично на финансов пасив представляват платено възнаграждение.

При липсата на ясни и изчерпателни правила в Националните счетоводни стандарти за счетоводно третиране на погасяването на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) приложение следва да намерят Международните счетоводни стандарти² и по-конкретно КРМСФО 19 *Погасяване на финансови пасиви с инструменти на собствения капитал* (КРМСФО 19). Тази принципна постановка кореспондира с разпоредбата на § 3.2, б. „б“ от Счетоводен стандарт 1 – *Представяне на финансови отчети*.³

КРМСФО 19 намира приложение при счетоводното отчитане от страна на предприятието длъжник, когато условията на даден финансов пасив са предоговорени и в резултат на това предприятието длъжник емитира инструменти на собствения капитал в полза на своя кредитор, с които погасява изцяло или частично финансовия пасив.

Разпоредбите на КРМСФО 19 не се прилагат в следните ситуации:

- кредиторът е също пряк или непряк акционер и действа в качеството на пряк или непряк настоящ акционер;
- кредиторът и предприятието са контролирани от една и съща страна или страни преди и след сделката и същността на сделката включва разпределяне на капитал от страна на предприятието или капиталова вноска в предприятието;
- погасяването на финансовия пасив чрез емитирането на акции е в съответствие с първоначалните условия на финансовия пасив.

По своята същност трансакцията по емитиране на инструменти на собствения капитал за погасяване на финансов пасив (дълг в капитал) може да се разглежда като състояща се от две фикционни операции:

• *първо*, емитирането на нови инструменти на собствения капитал на длъжника (акции или дялове) в полза на кредитора, което може да се третира като фикционна продажба срещу парични средства; и

² По смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството „Международни счетоводни стандарти“ (МСС) са приетите в съответствие с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти и включват Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS), Международните стандарти за финансова отчетност (International Financial Reporting Standards (IFRS) и свързаните с тях тълкувания (SIC-IFRIC interpretations), последващите изменения на тези стандарти и свързаните с тях тълкувания, бъдещите стандарти и свързаните с тях тълкувания, издадени или приети от Съвета по международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)).

³ Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал. Счита се, че вярно и честно представяне е постигнато, когато предприятието: а) е избрало и прилагало счетоводна политика в съответствие със Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти; б) е избрало и прилагало за нерешени въпроси в Националните счетоводни стандарти счетоводна политика в съответствие с Международните счетоводни стандарти и е оповестило този факт.

и

- *второ*, използване на получените от фикционната продажба парични средства за погасяване на задължението, при което кредиторът се съгласява и приема издадените инструменти на собствения капитал за погасяване на финансовия пасив на длъжника.

Счетоводните аспекти на описаната трансакция са следните:

- когато издадените инструменти на собствения капитал представляват платено възнаграждение за погасяване на финансовия пасив на длъжника, те (инструментите на собствения капитал) се оценяват по справедлива стойност;
- когато справедливата стойност на издадените инструменти на собствения капитал не може надеждно да се оцени, се използва справедливата стойност на финансовия пасив, който се погасява;
- предприятието длъжник отписва финансовия пасив само и единствено ако той е бил погасен в съответствие с разпоредбите на § 11 от СС 32;
- разликата между балансовата стойност на погасения финансов пасив (или погасената част от финансовия пасив) и платеното възнаграждение (емитираните инструменти на собствения капитал) се признава в текущата печалба или загуба като финансов приход или финансов разход;
- ако е погасена само част от финансовия пасив, длъжникът преценява дали платеното възнаграждение е свързано с промяна на условията на пасива, който остава непогасен. Ако част от платеното възнаграждение е свързано с изменението на условията на оставащата част от пасива, длъжникът разпределя платеното възнаграждение между погасената част от пасива и частта от пасива, която остава непогасена. При извършване на разпределението длъжникът разглежда съответните факти и обстоятелства, свързани със сделката. Възнаграждението, разпределено към оставащия пасив, се взема предвид, когато се преценява дали условията на този оставащ пасив са променени в значителна степен. Ако оставащият пасив е бил съществено променен, длъжникът отчита изменението като погасяване на оригиналния пасив и признаване на нов пасив;
- емитираните инструменти на собствения капитал се признават първоначално и се измерват към датата, на която финансовият пасив (или частта от този финансов пасив) е бил погасен.

В параграф О37 на Основанието за заключение на КРМСФО 19 се отбелязва, че определянето дали издаването на инструменти на собствения капитал, за да се погаси финансов пасив, когато същевременно кредиторът притежава пряко или непряко участие в капитала на длъжника и действа в качеството си на настоящ пряк или непряк съдружник или акционер, което в такава ситуация се счита като

сделка със собственика в качеството му на собственик, е въпрос на преценка, която зависи от конкретните факти и обстоятелства. Следователно при уреждане на финансов пасив чрез издаване на инструменти на собствения капитал на дружеството длъжник в случаите, когато кредиторът на длъжника е едновременно и участник в капитала на длъжника и това представлява операция със собствениците на дружеството длъжник в качеството им на такива, КРМСФО 19 не следва да се прилага. Това означава, че когато дадена трансакция по трансформиране на задължение в капитал се третира като трансакция със съдружници или акционери в качеството им на собственици, за счетоводното отчитане на тази трансакция длъжникът следва да прилага капиталовия подход, а не приходно-разходния подход. Прилагането на капиталовия подход означава, че всяка разлика между балансовата стойност на погасения финансов пасив и справедливата/номиналната стойност на емитираните дялове или акции следва да се отчита в капитала като резерви, а не в текущата печалба или загуба. Типичен пример в това отношение е трансформирането на получен от съдружник или акционер паричен заем в основен регистриран капитал на дружеството длъжник по получения заем. Обръщаме внимание, че по отношение допустимостта за трансформиране на направени по реда на чл. 134 от ТЗ допълнителни парични вноски в основен капитал е налице противоречива административна и съдебна практика.

Не бива да се пропуска, че съгласно действащото търговско законодателство в страната (чл. 176, ал. 2 и 3 от ТЗ), в случаите на емисия на акции, когато емисионната стойност на акциите надвишава тяхната номинална стойност, превишението над номиналната стойност се отчита като емисионен резерв. По аналогия това правило е приложимо и по отношение на издадени от дружество с ограничена отговорност дялове.

Поддържа се становището, че: „Резервите като съставна част на собствения капитал се наричат още капиталови резерви“.⁴

Приложни модели за счетоводно отразяване на погасяването на пасиви с инструменти на собствения капитал (трансформиране на дълг в капитал) за дружеството длъжник

Пример 1

Акционерно дружество „Х“ АД има задължение към дружество с ограничена отговорност „У“ ООД в размер на 2 000 000 лева. Двете дружества сключват споразумение за погасяване на задължението, с което се предвижда трансформиране на задължението в капитал, при което дружество „Х“ АД емитира акции с номинална стойност в размер на 1 900 000 лева и справедлива (емисионна) стойност в размер на 2 200 000 лева. Акциите са записани и предоставени на дружество „У“ ООД. Дружество „У“ ООД не притежава участие в капитала на дружество „Х“ АД. Дружествата „Х“ АД и „У“ ООД не са свързани лица.

⁴ Стоянов, С., Д. Фесчиян, С. Башева, Р. Андасарова. Банково счетоводство, ИК-УНСС, 2018 г., стр. 24.

Моделът за счетоводно отчитане на трансформирането на дълга в капитал в дружество „X“ АД е следният:

Счетоводна сметка	Стойност Дебит	Стойност Кредит
Задължение към „У“ ООД	2 000 000	
Финансови разходи	200 000	
Основен (регистриран) капитал		1 900 000
Резерв от емисии		300 000

Пример 2

Акционерно дружество „X“ АД има задължение към дружество с ограничена отговорност „У“ ООД в размер на 2 400 000 лева. Двете дружества сключват споразумение за погасяване на задължението, с което се предвижда трансформиране на задължението в капитал, при което дружество „X“ АД емитира акции с номинална стойност в размер на 1 800 000 лева и справедлива (емисионна) стойност в размер на 2 200 000 лева. Акциите са записани и предоставени на дружество „У“ ООД. Дружество „У“ ООД не притежава участие в капитала на дружество „X“ АД. Дружествата „X“ АД и „У“ ООД не са свързани лица.

Моделът за счетоводно отчитане на трансформирането на задължението в капитал в дружество „X“ АД е следният:

Счетоводна сметка	Стойност Дебит	Стойност Кредит
Задължение към „У“ ООД	2 400 000	
Основен (регистриран) капитал		1 800 000
Резерв от емисии		400 000
Финансови приходи		200 000

Пример 3

Акционерно дружество „X“ АД има задължение към дружество с ограничена отговорност „У“ ООД в размер на 2 000 000 лева. Двете дружества сключват споразумение за погасяване на задължението, с което се предвижда трансформиране на задължението в капитал, при което дружество „X“ АД емитира акции с номинална стойност в размер на 2 000 000 лв., чиято справедлива стойност не може да бъде надеждно определена. Акциите са записани и предоставени на дружество „У“ ООД. Дружество „У“ ООД не притежава участие в капитала на дружество „X“ АД. Дружествата „X“ АД и „У“ ООД не са свързани лица.

Моделът за счетоводно отчитане на трансформирането на задължението в капитал в дружество „X“ АД е следният:

Счетоводна сметка	Стойност Дебит	Стойност Кредит
Задължение към „У“ ООД	2 000 000	
Основен (регистриран) капитал		2 000 000

Пример 4

Еднолично дружество с ограничена отговорност „X“ ЕООД има задължение към акционерно дружество „У“ АД по направени допълнителни парични вноски по реда на чл. 134 от ТЗ в размер на 1 000 000 лева. Дружество „У“ АД е едноличен собственик на капитала на дружество „X“ ЕООД. Двете дружества сключват споразумение за погасяване на задължението, с което се предвижда трансформиране на задължението в капитал, при което дружество „X“ ЕООД издава дялове с номинална стойност в размер на 800 000 лв.

Моделът за счетоводно отчитане на трансформирането на задължението в капитал в дружество „X“ ЕООД е следният:

Счетоводна сметка	Стойност Дебит	Стойност Кредит
Задължение към „У“ АД	1 000 000	
Основен (регистриран) капитал		800 000
Резерв от емисии		200 000

Заклучение

Въз основа на изложеното в статията може да се обобщи, че за счетоводното третиране на погасяването на финансов пасив с инструмент на собствения капитал ключовата преценка, която следва да бъде извършена при вземане на решение дали да бъде приложен приходно-разходният, или капиталовият подход в случаите, когато кредиторът притежава пряко или непряко участие в капитала на длъжника, е дали кредиторът действа в качеството си на пряк или непряк акционер, или съдружник. В случаите, когато кредиторът притежава пряко или непряко участие в капитала на длъжника и действа в качеството си на собственик, се прилага капиталовият подход. В случай че кредиторът не действа в качеството си на собственик, се прилага приходно-разходният подход. Погасяването на пасиви с инструменти на собствения капитал намира своето приложение в търговския оборот на страната, което изисква добро познаване на правните и счетоводни аспекти на трансакцията по

трансформиране на дълг в капитал с цел осигуряване на информация, която да е полезна за потребителите на финансови отчети.

Библиографска справка:

1. Закон за задълженията и договорите, обн., ДВ, бр. 2 от 05 декември 1950 г., посл. Изм. И доп., ДВ, бр. 35 от 27 април 2021 г.
2. КРМСФО 19 Погасяване на финансови пасиви с инструменти на собствения капитал, обн., ОВ, L 193 от 24 юли 2010 г., посл. Изм. И доп., ОВ, L 316 от 06 декември 2019 г.
3. Международен стандарт за финансово отчитане 9 Финансови инструменти, обн., ОВ, L 323 от 29 ноември 2016 г., посл. Изм и доп., ОВ, L 234 от 02 юли 2021 г.
4. Стоянов С., Д. Фесчиян, С. Башева, Р. Андасарова, Банково счетоводство, ИК-УНСС, 2018 г.
5. Счетоводен стандарт 1 – Представяне на финансови отчети, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., посл. Изм. И доп., ДВ, бр. 3 от 12 януари 2016 г.
6. Счетоводен стандарт 32 – Финансови инструменти, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., посл. Изм. И доп., ДВ, бр. 86 от 26 октомври 2007 г.
7. Търговски закон, обн., ДВ, бр. 48 от 18 юни 1991 г., посл. Изм. И доп., ДВ, бр. 25 от 29 март 2022 г.

SETTLEMENT OF LIABILITIES WITH EQUITY INSTRUMENTS (DEBT TO EQUITY SWAPS) IN THE CONTEXT OF THE APPLICABLE NATIONAL ACCOUNTING STANDARDS

Vladimir Hristov
 Certified Public Accountant
 Registered Auditor

Keywords:	Summary
Financial instrument Financial liability Equity instrument Liability Debt Capital Debt to equity swap Shares	The article discusses some legal and accounting aspects of the settlement of financial liabilities using equity instruments or so-called debt-to-equity swaps. Particular attention is paid to the underlying judgements to be made in deciding whether the income approach or the capital approach should be applied to such a transaction. Illustrative case studies and models for accounting for the settlement of financial liabilities with equity instruments (debt-to-equity swaps) are presented).